

РЕШЕНИЕ

№ 16237

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 71 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА Г. ШАНОВА

при участието на секретаря КАЛИНА Д. АНГЕЛОВА
като разглежда докладваното от ДАНИЕЛА Г. ШАНОВА Гражданско дело № 20221110167594 по описа за 2022 година

и взе предвид следното:

Производството е образувано по иск с правна квалификация чл. 411 КЗ.

Ищецът” АД претендира от ответника” АД на основание чл. 411 КЗ сумата от 1597,72 лв., представляваща незаплатено регресно вземане, възникнало с плащането на застрахователно обезщетение по договор за застраховка „Каско” на автомобил „.....” с ДК № за вреди, настъпили в резултат на ПТП от 22.10.2021г., причинено виновно от водача на автомобил „.....“, с ДК №, с прикачено за него ремарке рег. №, застрахован по задължителната застраховка “Гражданска отговорност” при ответника, ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 12.12.2022г., до окончателното плащане. Претендира разноски.

Препис от исковата молба е редовно връчен на ответното дружество” АД и в срока по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор, в който оспорва иска по основание и по размер. Поддържа, че не е налице основание за ангажиране гражданската отговорност на ответника, тъй като и двете превозни средства са собственост на „.....“ ООД и в този смисъл не са причинени вреди на трето лице. Оспорва размера на претенцията като завишен. При тези съображения моли за отхвърляне на предявения иск.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно [чл. 235 ГПК](#) във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира за установено следното:

Съгласно разпоредбата на [чл. 411, изр. 1, предл. 2 КЗ](#), приложима към процесното спорно правоотношение, с оглед момента на възникването му, с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на

вредата или неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Следователно отговорността на ответното дружество е предпоставена от установяването на следните юридически факти: 1. наличие на валидно към момента на ПТП застрахователно правоотношение с източник договор за имуществена застраховка "Каско" на МПС, сключен между увреденото лице и ищеца за процесното МПС; 2. ищецът да е обезщетил застрахования за покрит застрахователен риск, съгласно Общите условия на договора; 3. наличие на всички посочени в [чл. 45 ЗЗД](#) елементи на фактическия състав на неправомерното увреждане (противоправно деяние; което е извършено виновно; настъпване на конкретни вреди и наличие на причинно - следствена връзка между деянието и причинените вреди) 4. наличие на валидно застрахователно правоотношение с източник договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", сключен между делинквента и ответното дружество.

В настоящия случай съдът намира посочените предпоставки да са налице.

По делото по реда на чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 от ГПК е признато за безспорно и ненуждаещо се от доказване в отношенията между страните, че на 22.10.2021г. в гр. София, на ул. „Чепинско шосе“ 15 е настъпило ПТП с участието на автомобил „.....“, с ДК № и автомобил „.....“ с ДК №, като на последния са причинени имуществени вреди; че автомобил „.....“ с ДК № е застрахован при ищеца по договор за имуществено застраховане, в изпълнение на който ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на 1597,72 лв. за отстраняване на причинените щети; че гражданската отговорност на водача на автомобил „.....“, с ДК № е застрахована при ответника.

При съвкупната преценка на събраните по делото писмени доказателства и от заключението на авто-техническата експертиза, /неоспорено и прието от съда като компетентно и безпристрастно изготвено/, по безспорен начин се установи и механизма на настъпване на ПТП, както и че виновен за настъпването му е водача на автомобил „.....“, с ДК № – Ц М... Ако между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те попълват своите данни в двустранен констативен протокол за пътнотранспортното произшествие и съвместно уведомяват службата за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието (чл. 123, ал. 3, б. Б от ЗДП). Самият протокол представлява извънсъдебно признание на виновния водач за механизма на ПТП, в случая това е Ц М., видно и от отбелязването в двустранния констативен протокол – забележка 14 в първа колона „виновин водач“, за което М.. се е подписал. При установената противоправност на действията на водача на автомобил „.....“, с ДК № (нарушение на чл. 25, ал. 1 вр. чл. 5, ал 1, т. 1 ЗДвП) вината му за настъпване на вредите от описаното ПТП се предполага – чл. 45, ал. 2 от ЗДД. Ответникът не обори презумпцията за виновност. Не е спорно също, че Ц М.. е управлявал МПС, за което е имало сключен с ответното дружество договор за застраховка “Гражданска отговорност”.

От приетата като обективно и компетентно изготвена САТЕ се установява, че отразените в опис на ищцовото дружество вреди по автомобил „.....” с ДК № съответстват на механизма, описан в протокола за ПТП и се намират в причинна връзка с процесното ПТП.

Възражението на ответника, че вредите не подлежат на репарирание, тъй като собственик на участващите в произшествието превозни средства е едно и също юридическо лице, се явява неоснователно. Съгласно [чл. 477, ал. 3 КЗ](#) за трети лица по [чл. 477, ал. 1 КЗ](#) се смятат всички увредени лица с изключение на лицето, което отговаря за причинените вреди, както и всички правоимащи лица в резултат на неговата смърт. В тази връзка, настоящият съдебен състав приема, че ищецът е трето лице, което е легитимирано да предяви пряк иск за претърпените от ПТП вреди, съответно това право има неговият застраховател по имуществената отговорност, ако се е суброгирал в правата му срещу виновния делинквент, съответно срещу застрахователя по валиден договор за застраховка "Гражданска отговорност" за увреждащото МПС. Това е така, тъй като законът изключва от кръга на третите лица само пряко отговорното за настъпване на ПТП лице водачът, но не и останалите застраховани лица, какъвто е и собственикът на автомобила - аргумент от т. 8 на ТР № 1/2014 г. от 23.12.2015 г. на ОСТК на ВКС, според което собственикът на превозно средство, сключил задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, е трето лице по смисъла на [чл. 257, ал. 3 КЗ](#) (отм.) (сега [чл. 477 КЗ](#)). В този смисъл е и [Определение № 419/07.07.2019 г.](#) по т. д. № 850/2017 г. на ВКС, ТК, I т. о., в което изрично се приема, че качеството на "трети лица" имат всички лица с изключение на лицето, което отговаря за причинените вреди.

На следващо място, спорът в настоящото производство се концентрира върху действителния размер на претърпените вреди, вследствие на процесното ПТП, която доказателствена тежест се носи от ищеца.

Съгласно императивната правна норма, уредена в [чл. 386, ал. 2 КЗ](#), застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. Следователно обезщетението обхваща средствата, необходими за възстановяване на щетите, а тези средства съответстват на средните пазарни цени на вложените нови части, материали и труд за ремонт на автомобила, без прилагане на обезценка – [чл. 400, ал. 2 КЗ](#). Тъй като застрахователят по договор за застраховка "Гражданска отговорност" обезпечава деликтната отговорност на виновния за настъпването на процесния вредоносен резултат, неговата обезпечително-гаранционна отговорност е функционално обусловена от отговорността на делинквента по [чл. 45, ал. 1 ЗЗД](#), поради което застрахователят по договор за застраховка "Гражданска отговорност" отговоря до размера и обема на имуществената отговорност на делинквента. В конкретния случай действителните вреди са тези, които увреденият реално би заплатил за ремонта на процесното МПС на свободния пазар по средни пазарни цени, възлизащи според приетото заключение на САТЕ на 1783,39 лв.

Следователно и при съобразяване на принципа на диспозитивното начало в гражданския процес, дължимото обезщетение по застраховката "Каско на МПС", е в претендирания от

ищеца размер от 1597,72 лв., поради което искът е основателен до пълния предявен размер, ведно с претендираната законна лихва от подаване на исковата молба на 12.12.2022г. до окончателното плащане на сумата.

Относно разноските за производството:

При този изход на делото ищецът има право на възстановяване по реда на чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК на разноските, които е направил за производството, установени в общ размер от 313,88 лв. - *заплатени д.т., възнаграждение на вещи лице и юрк. възнаграждение.*

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА” АД, ЕИК ****, с адрес ***** да заплати на” АД, ЕИК *****, със съдебен адрес ***** – чрез адв. Г., на основание чл. 411 КЗ сумата от **1597,72 лв.**, представляваща незаплатено регресно вземане, възникнало с плащането на застрахователно обезщетение по договор за застраховка „Каско” на автомобил „.....” с ДК № за вреди, настъпили в резултат на ПТП от 22.10.2021г., причинено виновно от водача на автомобил „.....“, с ДК №, с прикачено за него ремарке рег. №, застрахован по задължителната застраховка “Гражданска отговорност” при ответника, ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 12.12.2022г., до окончателното плащане, както и да заплати на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК сумата **313,88 лв.** – разноски за съдебното производство и юрк. възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от датата на връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____